

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész evre 10 — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hora 1 " — "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: KOHÁNYI GYULA.

Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

Egy hasabos petit sorért 5 kr. Nagyobb hirdetés a többzáró díjért a kiadó szerinti jutányos áron vételnek fel. Bélyeg nélkül nem küldünk bejelentést 30 kr.

Védőbeszéd.

Debreczen, január 14.

(k.) Ignády szól:

Esküdt uraim!

A királyi ügyész ur hatalmas ékes-szólása volt szíves önök előtt elmondani, mi miatt állok én itt. A jegyző ur pedig azelőtt már felolvasta azt a versemet is, amely miatt a magyar királyi kormány parancsára az ügyész ur engem ide állított, felesleges tehát idéznem, elég ha csak hivatkozom rájuk. Ezek helyett leszek bátor idézni a legközelebbi időből, mindössze tegnapelőtről a budapesti lapok hasábjairól egy mondást, amely ott mint a hétfői nemzeti értekezlet memorandumának egyik részlete jelent meg*) s amely a következő:

Tiltakozunk az államhatalom ama törekvése ellen, melylyel Magyarországból etnikai viszonyai és történelmi fejlődése ellenére egységes magyar nemzeti államot akar teremteni.

Esküdt uraim! Hasonlítsák össze az én versemet ezzel a mondással s ítéljenek azután! Mit mondtam én és mit mondanak ezek a nemzeti vezérférfiak?

Én azt mondtam, t. esküdt uraim, hogy azok a románok, akik a nyáron

*) Az egész cikket lásd mai lapunk más helyén. Szerk.

Brüsszelben adtak ki egy memorandumot, hazaárulók, tehát nem közönséges emberek módjára kell velük bánni, ezért engem a királyi ügyész ur a magyar királyi kormány parancsára önök elé állított, azok a románok pedig, akiket ekképen megvédeni, megoltalmazni akart a kormány — én ellenem, az én igaztásomtól, aki egyszerű költő s még egyszerűbb hivatalnok vagyok s mindössze az a bűnöm, hogy szeretem a hazámat s azt akarom, hogy ebben az országban a magyar legyen az ur és halálunk halálával haljon meg mindenki, aki ennek ellentmond s kétszeresen lakoljon, ha mellette még magyar állampolgár — azok a románok kezét fogva a szerbekkel és tótokkal, azoknak is csak a Gavriláival és Mudronyaival Budapesten magyar nyelven folytatott tanácskozás után hogy a külföld is megértse, német nyelvű iratban árulják el a hazát!

Ök, t. esküdt uraim, akik szabadon járnak e hazában, magyarul valamennyien megtanulnak s hogy megértsék egymást, magyar nyelven tanácskozzanak, sőt mi több, egy ilyen tartalmú iratot nyomtatásban közrebocsáthatnak, ezt merik mondani az irat egy más helyén:

Magyarországon az állami hatalom minden eszközével támogatott magyar kisebbség és az elnyomott nemzetiségek

ből álló többség között a harc lappangó mert az államhatalom elnyomja a nemzetiségeknek az alkotmány keretén belül mozgó küzdelmét!

Én pedig azt mondtam és mondom, t. esküdt uraim, hogy ezek az emberek hazaárulók.

Önöké a tiszt ítéljenek: ha én hazudtam, mondják ki a vétkest, de ha ők hazudnak: kérem felmentésemet!

BELFÖLD.

A főrendiház január hó 15-én, szombaton délelőtt 11 órakor ülést tart, melynek tárgyai: Elnöki előterjesztés; 2. az igazolóbizottság jelentésének tárgyalása; az igazoló bíróság előadója bejelenti a bíróság határozatát gróf Andrássy Géza és gróf Szapáry László fiúmei kormányzó joggyakorlati idejére nézve, 4. a vám és bankügynek, valamint ezekkel összefüggő némely kérdések ideiglenes szabályozásáról; és 5. a munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló törvényjavaslatnak érdemleges tárgyalása.

A költségvetési jelentés. A képviselőház pénzügyi bizottsága tegnap délelőtt ülést tartott, melyben Hegedűs Sándor előterjesztette az 1898. évről szóló költségvetésről készített fő jelentését, mely behatóan foglalkozik az ország pénzügyi és gazdasági viszonyaival. A jelentést a bizottság tudomásul veite, szövegét hitelesítette és a képviselőház ma ülésében való előterjesztésével Hegedűs Sándort bizta meg. A jelentéshez hozzászóltak Tiszta Kálmán, Falik,

kellő erőről, hogy ne lett legyen hiába való bizalma.

— Szerkesztő ur; a percznek nagyszerűsége szoritva hat le lelkemre — mondtam ünnepélyesen. Igyekeznem fogok, hogy az öreg ur bizalmát kiérdemeljem. De...

— De nincs pénze fiatal barátom ugy-e? válaszolt szavamra.

— Igaz, ez legnagyobb bajom!

Es ime, mintha mesebeli tündért látnék magam előtt. A szerkesztő belenyúl odon asztala fiókjába s abból 6 tekeres aranyat szed ki s átadja nekem.

Könyvek gyűltek szemembe az örömtől.

— Köszönöm, rebegte ajkam.

— Ne köszönje. Ezt az emberiség érdekében teszem, telpót meg kell szabadítani a lelketlen eszkimók körmei közül, hogy fehér lepelt varázsoljon sáros fekete földünkre s hozzon egészséges friss levegőt a beteg tüdőknél.

— De nincs vesztegetni való időm. Megyek, kötelességem szólít. — Igérem, hogy André, a híres sarki uazót is magammal hozom.

— Bánffy Dezső bárót pedig vigye magával s hagyja ott le André helyett cserébe, hadd tanítsa meg az eszkimókat politizálni, — kiáltott utánam a szerkesztőm nevetve mert t. i. én időkimelés szempontjából beszéde alatt nyakon csókoltam és siettem utánna.

A vasut felé izykeztem, hogy hamar jegyet váltsak és repüljek az eszkimók házába telapó megszabadítására.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Az eszkimók foglya.

A „Debreczen” eredeti tyrozája.

Írta: Gács.

Hideg szobámnak ócska lámpája mellett kerestem az újságban a nap szenzáczióját. És találtam.

Micsoda szenzáczió!

Schenk doktor ellen fenytői vizsgálat. Az több a soknál. Ennyit nem vártam. Hat azért törje valaki a fejt, hogy végtére is becsukják, ha a természet titkos országának arany kulcsát megtalálta?

Legalább vártak volna már a farsang elmúltán, hogy a kísérletezés reményében többen kopogtak volna az anyakönyvi hivatal ajtaján.

Ime itt is megnyilatkozik az osztrák politika tapintatlan volta. Hiszen a házasság áldás az államra; a házasság a mamák politikája; a házasság tehát gyarapítani kell.

A házasságkötések számát Schenk dr. felfedezése emelte volna; a megreadszabályozás ennel fogva most farsang elején politikai okokból helytelen.

Még gyökeresebben akartam a dolog lényegébe hatolni, de véghetetlen bosszúságomra kopogtattak szobám ajtaján.

— Szabad! — kiáltottam indultosan. A távirat kihordó lepett szobamba s egy sürgönyt nyújtott felem.

Olvasni kezdtem. De mondom, csak kezdtem olvasni, mert alig futottam át néhány sort, forogni kezdett velem a szoba, én meg a szobával; először csak lassan, majd gyorsan s végre olyan szédítő gyorsasággal, mint egy mameluk képviselő iczi-piczi nyelve, mikor papírról leolvassa díkezióját, Ház jobboldalának zajos tetszése mellett.

Elszédültem s nem tudom, mi történt velem; annyi tény, hogy midőn eszméletem újra visszatért, magam voltam a szobába a távirattal; a postaszolga megijedhetett tőlem. s elfutott.

Hirtelen magamra huztam felső kabátomat, zsebre gyűrtem a táviratot s futottam vizen, sáron át a szerkesztőmhöz. — Uram! édes szerkesztő ur az Isten szerelmére, baj van.

— Mi a baj? — kérdezte a szerkesztő, meglepetten látva halvány arcát.

Felelet helyett markába nyomtam a táviratot.

Olvasni kezdte s egyre halaványabb lett. Én hirtelen szék után nyultam, melybe akarata ellenére beleeszkedett.

— Oh a lelketlen eszkimók — rebegte. Azért nincs hát telünk, azért, mert szegény jó öreg nem jöhet hozzánk, fogva tartják a gonosz emberkek.

— Fogva. De én megszabadítom lánczaitól.

— Helyesen teszi édes barátom. Önnek táviratozott az öreg ur a jeges tengerek s fehér medvék házából, tehát gondoskodjék

Matlekovits és Pulszky bizottsági tagok és a pénzügyminiszter. Elnök köszönetet mond ezután a bizottság tagjainak szorgalmukért s különösen az előadónak a jelentés szerkesztéséért.

A nemzetiségi manifesztum.

— Budapesti levél. —

január 13.

A szerbekből, tótokból és románokból, mint már megírtuk, összegyűlt hétfőn délután ember Budapesten egy szállóban s konstata- tak magukról, hogy ők az 1895-diki nemzeti- ségi kongresszus végrehajtó bizottsága. Ez a végrehajtó bizottság azután szerkesztett egy manifesztumot s ebben két kijelentést tesz és két tiltakozást hangoztat. Az egyik kijelentés az, hogy a ki nemzetiségi képviselő bent van a parlamentben, az mind renegát. (Mit szólnak ehhez a nemzetiségi egyházfők, a kik tag- jai a parlamentnek s a szász és német képví- selők?) A másik kijelentés ez: a legfájdalma- sakban érinti a nemzetiségeket az, hogy a kormánypart nagy többsége a legnagyobb részben a nemzetiségi választók mandatumai- val került a képviselőházba.

A tiltakozások elseje a községi helyne- vekekről szóló törvényjavaslat szentesítése ellen irányul, a másika pedig, a mely már az alap- törvények a historiai államfejlődés és a kirá- lyi eskü megáradását jelenti, így hangzik: „... tiltakozunk az államhatalom ama törek- vése ellen, a mely egységes magyar nemzeti államot akar tetemteni.” Mit gondolnak Gav- rilla urék, mi lehet elsőbrendű kötelessége a magyar államhatalomnak, mint a mi ellen tiltakoznak?

A terjengős s a világos tények tagadá- sanak nagyfokú bátorságával készített mani- fesztumot német nyelven írták meg. Főbb ré- szei itt következnek:

Ha valaki a monarchia jelenlegi világos helyzetében a magyarországi viszonyok általó- lagos konszolidáltására hivatkoznék, nagy tévedésbe esnek. Igaz ugyan, hogy a monar- chia másik részében a szlávok és németek kö- rében az ellentétek kitörésre kerültek, de ott az államhatalom azon igyekszik, hogy az ellen- téteket kiengedje. Magyarországon azonban az állami hatalom minden eszközével támoga- tott magyar kisebbség és az elnyomott nem- zetiségekből álló többség között a harez lap-

pangó, mert az államhatalom elnyomja a nem- zetiségeknek minden az alkotmány kereten belül mozgó küzdelmét, úgy hogy a nemzeti- ségek elkeseredésének és nagy elégedetlen- ségének csak kevés jele kerülhet napfenyre s e miatt ez elégedetlenség hasonlít a hamu alatt lappangó tűzhöz, és sokkal veszedelmesebb mint a monarchia második felében, hol az ellentétek felszínre kerültek Magyarországon az állami hatalom ez elintéztet a legkevésbé sem igyekszik elsimítani; ellenkezően újabb és újabb konfliktusokat teremt a nemzetisé- gekkel, a mit bizonyít a helységnevek magya- rosításáról szóló törvényjavaslat is.

Jelenleg a tízmilliónyi nemzetiségek egyet- len taggal sincsenek képviselve a parlamentbe A világot nem lehet azzal megcsalni, hogy a nemzetiségi választó kerületekből a roma- neknek, szerbeknek, és tótoknak fajtarsai is vannak a parlamentben, mert ez a néhány egyéniség renegát, a ki magát az uralkodó fajjal azonosítja és a nemzetiségek ellen való erőszakos rendszabályokban készségesen köz- reműködik.

Ezt a természetellenes állapotot még az is fokozza, hogy a kormánypart tagjai majd- nem kivétel nélkül a nemzetiségi kerületekből telnek ki holott a valódi magyar kerületek nagyrészt, ellenzékiek. Ennek párja nincs Eu- rópaiban s így a magyar parla- ment unikum és valóóság hazugság, mert az európai parla- mentáris életben nem fordul elő, hogy a több- ség; mint a 10 milliónyi nemzetiségek a par- lamentből ki legyenek zárva.

Magyarországon, mint Európa egész Ke- letén a felekezeti többségekbe össze van kötve a nemzetiségek, E miatt a felekezeti- ség gyöngyítése egyúttal támadás a nemzetiség ellen is. Ez uton tovább haladva, az állami hatalom Magyarországon odáig jutott, hogy mindent megsemmisíthet, ami arra emlékeztet, hogy itt az uralkodó fajon kívül még más nép is él. A parlament nagy készséggel fogadta el a helységnevek magyarosításáról szóló tör- vényjavaslatot. Ez világos merénylet a 10 millió nemzetiség ellen.

Nemcsak elkeseredést, de az ország egyik szélétől a másikig terjedő tiltakozást is idézett elő e javaslat a 10 millió nem magyar nemze- tiség között. A románok, szerbek, tótok e ja- vaslat ellen meetinget akartak tartani, de ezeket a hatóságok betiltották. A betiltás módja pedig egyenesen kvalifikálhatatlan. Arra hivat- kozva tiltották be ugyanis, hogy a tótok, roma- nók, szerbek mint ilyenek nem gyűlhetnek

Tízet ütött a nagytemplom órája s meg- gyorsítottam léptemet, nehogy lekéssem a pesti vonatról.

Nagy bosszúságomra egy csinos fiatal ember állt elém.

— Boosanat, hogy megszólítani bátor- kodom, így szólított meg.

— Csak gyorsan uram, gyorsan, ne eressze híg lére beszédét; nagy munkába va- gyok, szent kötelesség teljesítése vár reám a szegény emberiség érdekében.

— Pledő Bende posta és táviratiszt vagyok uram s miután tudomásomra jutott a hivatalban, hogy uraságod sürgőnyt kapott az eszkimók hazájából a fogoly téltől.

— Gyorsan, gyorsan uram. A vonat in- dul és itt maradok — kiáltottam izgatottan.

— Az ifju letérdelt előttem a sáros aszfaltra.

— Oh maradjon, maradjon.

Megörült ez az ember? kérdeztem ön- magamtól.

— Tudom, tudom, hogy a tél meg- szabadítására indul ön; de kérem összetett kezekkel, ne menjen. Én a legszerencsése- nebb teremtese vagyok az istennek. Legnagyobb hibám abban rejlik, hogy sem tudok korcsolyázni. Ez még nem volna épen nagy hiba, hiszen mások sem mind tudnak, de jegyesem egy viruló szép leány szenvedélye korcsolyázó s fenyeget, hogyha az idén meg nem ta- nulom ezt a mesterséget, másnak nyújtja kezét, azt az . . .

— A vonat, kiáltottam izgatottan.

— Igen uram, a vonat, azaz hogy az Irmuska keze nem lesz az enyém. Csak az idén ne legyen fagyos hideg s az én boldogságom meg van alapítva, mert a farsangon feleségem lesz — s azután nem fel- hetek.

Hátat fordítottam az együgyű fattyunak. Mert az én hivatásom az egész emberiség boldogítása.

Ez alatt egyre haladt az idő s én meg mindég nagyon távol voltam az állomástól. Hej ha még elfog valaki biztosan lekések — gondoltam magamba remegve.

És ó szent, Kleofás!

Alig léptem nehányat, egy 16—17 éves szőke haju, buza virág kék szemű bakfis állta utamat.

— Uram, az égre kérem, hallgassa meg szerény kérelmemet.

— De kisasszony, az égre s annak min- den szenteire kérem önt, hagyjon békét. Ne- kem sietnem kell az eszkimók hazájába.

— Tudom, tudom vágott szavambe élén- ken a remek szépségű leány, kinek óz ter- mete a legmakacsabb sakkutató szívét sem hagyta volna hidegen. — Én Fikusz Elza posta és távirónő vagyok. Olivastam a télnek önhöz intézett táviratát, hogy szabadítsa k a az eszkimók hatalmából. Oh kérem.

— Gyorsabban édes kisasszony, nekem nincs vesztegetni való időm.

— Kérem, mindenre a mi szent ön előtt ne szabadítsa meg a telet.

A verdikt.

Írta: Gondy Károly.

Az esküdtzsek verdiktai, a törvényszék ítéle.

A verdikt egy latin fragmentum a veredictum, veridictum összetett szónak, értelme: igazmondás. — Tehát nem a törvény szerint ítélni a büncselekmény, mert a törvény rendesen kisebb-nagyobb mértékben elhajlik az egyenértékűtől: megőrés, csönkítés, a természet észjognak.

A jog a természet rendjén alapszik, míg a törvényt a kényszer szüli. A jog fizika, a törvény politika.

A sajtó vétségben tehát igazmondása követel a közvélemény.

Az igazságérzet, mely a legszebb és legnemesebb érzés, megvan minden becsületes honpolgárban és nem törvénykönyvből tanuljuk, velünk születik.

Polgárok! Holnap újra ott álltok a választó, a bitó és eltét között. Ujra alkalom nyílik nektek, hogy lekiösméretetek és hazaszereteteiket egész sulyával latba vessétek.

Nem mondom bűn büntetendő. Például ha valaki az őt üldöző embert véletlenül ketté vágja, az önvédelmi jogával élve nem követ el gyilkosságot, Gyilkol, de a közvélemény felmenti. Az esküdtzsek tehát a közvélemény képviselője.

Holnap a magyart állítják az esküdtzsek színe elé, mert üldözése közben visszavágtott az olahságra, mely magyarellenes igaztásáról országosan osmert.

Lukácsiu professzortól le az utolsó oláh fa u tanítójaig mind magyar faló.

Az oláh liga számai messze beleszövédték az ország szívébe. Ha ma kitör a háboru a külfölddel, sok honvéd erőt kell visszatartanunk a mi belleleneink megfékezésére, mint a szabadságharcz idejében.

Tudjuk, mily kegyetlenül bántak foglyainkkal az oláhok, a ráczok, de most még nagyobb bajnak lennének kitéve.

Hát hiába, a kisebbség mindég revoltál, reformál, ha mindjárt tudja, hogy hasztalan a vergődés. Az oláh kínjában zászlónkat, czimerünket sérti, fejünkhöz visszavágja juris prudentiankat; nem respektál semmit, mi nekünk szent ez anyaföldünkön.

A közvélemény már oda irányul, hogy fegyveres elégtételt kell követelnünk a sok becselenségeikért, de a kormány csak tör-

tözt ti magát, nehogy idő előtt a puskapor fellobbanjon.

Tünnünk kell, mert nem vagyunk függetlenek, az egyesült nagybatalmak nélkül kisujjunkat sem emelhetjük. Tünnünk, másrészt mert elszegényedünk és az önfentartás nehézségeivel küzdünk, inkább tünnünk, mint éhen halunk.

Lukácsiu már úgy meghurcolta az összes sajtót, mint Krisztust. Az olahság nem csak mártírjait, de üdvözítőit látja benne.

Lukácsiu agitatornak nincs is egyéb baja, mint hogy oláh; máskülönbben a legjamborabb tanár a világon. És most azt állítom, hogy a magyar sajtó túl ment a határon, midőn egyéniséget is kezdte bolygatni.

Most, hogy a politikai konstellációk másképp alakultak és a muszka immár a mi testvéries szövetségünk, már nem szabad bántani semmi fajtaját az előszövegeseknek t. i. kik már előbb paktáltak a muszkával híriünk és tudtunk nélkül.

Hát kérem, ezt nem tudta még Ignády Miklós író társunk, midőn nemzeti keserveinket egy csinos költeménybe foglalta.

De még a szerkesztőnek sem volt esze ágában, hogy e költeményből, miből a tiszta igazság sugárzik, még sajtóperet kovácsol az ügyész ur.

Hogyan, miképp fundálta ki és miért nem fogta perbe Budapestnek Lukácsiu gyalázókat, azt bajos most egyszerre ki-ütni.

Hát ám az sokszor, hogy az ember érzékenyebb, ingerültebb és másképp olvas, mint rendesen, hát az értelme is más, így a hangulatot eltéveszti az iránynyal... Vagy tüntetés a hármás szövetség mellett akar ez lenni, mely oly régi keletű?...

Esküdt urak! Mi magyarok vagyunk mindnyájan és esküszünk, hogy nem engedjük soha zászlónkat meggyaláznai! Vér tapadhat rá... kard érintheti, de a piszkos bocskor alá nem engedjük!...

Tehát le vagy fel a hazaárulókkal!... Ugy itéljete!...

Az új kormányzó Fiumében.

— Budapesti levél. —

jan. 13.

Szapary László gróf fumei kormányzó ma reggel Budapestre érkezett, hol, miután nagybeteg atyját meglátogatta, felkereste baró

állomás épületei. Köszön gáz helyett mámorító illat áradt szerte. És ekkor egy mesebeli tündér szépségű leány lebegett felénk, fehér ruhája habként fonta körül tagjait.

— Ki ez, emberek, — kérdeztem remegve.

A tömeg összes alakjai, mintha természet fölötti nagyságukká vált volna e kérdés után s én valamennyiben egy-egy itélő bíró véltém, midőn megadták kérdésemre a feleletet:

— Ez a csodás lény, ember, ez a b e c s ü l e t, — melyet te a jegy megváltásával elvesztettél.

Eszembe jutott a leánynak adott ígéretem s én pilanat alatt a föld legnyomorultabb emberének éreztem magam.

Futásnak eredtem, hogy véget vessek mi hamarabb gyarló életemnek... és felnyitott szememet.

— Friss ujság! kiáltja egy jól ismert hang erőlyesen.

Letörtem homlokomról a verítéket s könnyebbülten sohajtottam fel, midőn meggyőződtem, hogy agyban vagyok s csak szeszélyes álom volt egész kalandom, semmi egyéb.

Ezután kínos álom elriasztóját a hangjáról városzerte ismert lap-elárúsító magam elé szólítottam és előfizettem egy nekyed évre a Friss Ujságra.

Nagyon rászolgált erre a kis há'ára a jótorku ember.

Bánffy Dezső miniszterelnököt, kivel a felosztalot rapprezentanza dolgában konferált, Ugy értesülünk, hogy a felosztalás körül Szapary László grófnak még semmi szereplése vagy beavatkozása nem volt. A fumei ügyekre nézve február hó 14-éig teljhatalmu kormány megbízott dr. Gál Tibor volt, kinek nevére mentek az eddigi összes utasítások is, Gál megbízatása a holnapi napig terjed, a mikor Szapary László gróf veszi át a teendőket.

Az új kormányzó ma este utazik le a déli vasutal Fiuméba, hogy átvegye a fumei kormányzóság és a tengerészeti hatóság élősége teendőit. A teendők átvételével megszűnik dr. Gál Tibor megbízása. A kormányzó helyettesét ennek következtében már ma értesítették hogy felelősségteljes feladata alól felmentik és eddigi munkásságáért a kormány elismerését fejezik ki neki.

Az új kormányzó fogadtatásánál mellőztetik minden ünnepélyes forma. Csupán a fumei municzipium tanácsigazgatója és a hivatalfőnökök fogják a pályaudvaron várni, kiknek nevében Niencie, a magyar érzelmű tanácsigazgató fogja Szapary profot üdvözölni. Az új kormányzó rövid olasz beszéddel fog felelni. — A bemutatások után Szapary László gróf a nagyjában még üre-en álló új kormányzópalotába hajt, hol még a délelőtti folyamán a hatóságok és testületek tisztelgését fogadja.

Értesülésünk szerint az új kormányzót csak Csöke, az új fumei miniszteri tanácsos kíséri utjában.

A rappreasantanzát, melyet tegnapi este csak felfüggesztettek, tegnap végleg felosztalata a fumei kormányzóhelyettes Annak előrebocsátása után, hogy a kormány állásonja is az, hogy Mayländer hetfői nyilatkozata elfogadhatlan feltételt tartalmaz, felhívta a rappre-entanzát, hogy újból válasszon poszdtát. Walluschnig ebben a kormányznak azt a szándékát látván, hogy megtéveszse a kép iselőtestületet, miután a tegnapi napirendre csak a hetfői ülés folytatása, tehát két alelnök megválasztása volt kiüzve, tiltakozott az új polgármester választás ellen. Ennek daczára a kormányzóhelyettes elrendelte azt és a bizalom ismét M a y l ä n d e r felé fordult. — Ö azonban, a karzat lelkes tüntetése mellett csak hetfői nyilatkozatát ismételte. Ragaszkodott ahhoz, hogy Fiume harmadik faktor legyen a törvényhozásban és hozzájárulása nélkül oda magyar törvény ki ne terjesztessék. A válasz erre az volt, a mi egyedül helyes válasz lehetett: A kormányzóhelyettes a reinitens képviselőtestületet felosztalata. Most pedig a továbbiakról az 1876: VI. trv.-czikk gondoskodik.

A kormány — mint értesülünk — nem hajlandó a rakoncátlanokodó Fiumével szemben továbbra is elnéző lenni. A belügyminiszteriumban ma kapták meg a közszéltanács felosztalásáról szóló jelentést és ehhez képest az a nézet uralkodik, hogy hosszú időre legalább nem fognak az új választások kiirratására az intézkedések megtételni, mivel egészen bizonyos, hogy a közelben végbemenendő választásoknál csak ismét ugyanazon elemek jutnának tulsulyra, kik most is demonstrálnak Magyarország és alkotmánya ellen.

Az új kormányzónak egyelőre az lesz a főadata, hogy az ellentétek kiegyenlítésére békés uton törekedjék. — Ha azonban erre Fiumében hajlandóságot nem találja, a tegnapi küzvetelt kormányrendelet elég hatalmat biztosít neki, hogy kizárólag magyar érzelmű férfiakat állítson a tengerparti város közigazgatásának élére.

KÜLFÖLD.

Az első botrány.

A prágai tartománygyűlés tegnapi ülésén megtörtént az első összeüzés.

Napirend-n a Bouquo fele indívtány volt de Bouquoi n-m jelent meg. Schlesinger sem, az ellenindívtány benyújtója. De ennek daczara tárgyalák a nyelvi indívtányt, illeőleg a bizottság küldéséről szóló indívtányt.

nyomja a nem-mány kereten egy a nemzeti-elégedetlen-é-napfenyre s e a hamu alatt veszedelmesebb életben, hol az Magyarországon t a legkevésbé enkezően újabb t a nemzetisé-ignevek magya-at is.

zetiségek egyot-a parlamentbe megcsalni, hogy ekből a roma-nak fajtarsai is ez a néhány t az uralkodó ékek ellen való szszégesen köz-

lapotot még az rt-tajai majd ségi kerületekből agyar kerületek arja nincs Eu-ment unikum és európai parla-ló, hogy a több-zetiségek a par-

urópa egész Ke-ésbbé össze van t a felekezetiég a nmmzetiség a, az állami g jutott, hogy arra emlékeztet, civül még más észszéggel fogadta asaról szóló tör-nyentlet a 10 millió

e az ország egyik akozást is idezett n magyar nemze-ebek, tótok e ja-k tartani, de eze- A betiltás módja atlan. Arra hivat-hogy a tótok, ro-nem gyűlhetnek

izgatottan. Szerekek lelkeim egész melegével egy ügyetlen fiut, ki koresolyáznai nem tud, s ha az idén is látom kelene ügyetlenségét, ez iránt az ellenszenv csirájából teretbelyes fa-nőne szivemben, — mely eltakarná örökre előlelem.

— Megyek kiasszony. Nem hallgathatóm, itt vonat hallja, hogy zakatol. hogy sivit, s ezzel futni kezdtem. De oh bal vezet, ki a férfiu munkájának akadályára az asszonyt magteremtéd, érezni kellett sujtó kezéd.

A leányka át karolt hóféhér karjával s oly tekintetet vetett reám, hogy megbüvölve álltam földhöz g ökereszt lábakkal.

Es mit tettem én óh szerencsétlen! Meg-igértém, hogy nem szabaditom meg a telet, hogy a kisasszony ellenszenve ne hájon tető pontra ezen a télen a fiu iránt, s így a má-sikon már felesége lesz, — ki mint sejtettem — nem más, mint első u t o n á l l ó m.

Végre kiszabadultam az igézet hatalmá-ból. A leány eltávozott. S én elhatároztam, hogy megszegem a neki tett fogadásomat. Ki szabaditom a szegény eszkimó foglyot s ott hagyom magamat helyette, mert akkor ugy is erkölcsi halott leszek.

De mindegy. Első az emberiség. Csak azután következem én. Lázasan futottam a vasuti pénztárhoz. Nem volt benne egy lélek sem. Pedig a vonat ott pőfékelt az állomás előtt.

— Jegyet! kiáltottam kétségbeesetten s e közben bezúrtam a pénztár ablakát.

Debut 1898

25

Lobkovitz herceg tartományi főnök vállalta el az előadói tisztet és cseh nyelven kezdett el beszélni.

A németek erre elkezdtek a tombolást. Wolf a terem közepén állva, környezve a németektől, hevesen agitált:

— Beszéljen németül! Nem értünk csehül! Jogunk van, hogy értsük, mit mond!

A csehek fölemelkedtek helyükről és ökleikkel fenyegettek Wolfot, Ez feléjük kiált.

— Csak fenyegetsenek! Majd meglátjuk mi lesz!

A mikor a láрма lecsilapult, Lobkovitz németül folytatta beszédét,

Ekkor a csehek kezdték rá:

— Nem engedjük magunkat sértegetni!

— Beszéljen csehül!

Buxa: Szép nagybirtokosaink vannak!

Micsoda komédia ez?

A láрма egyre tart, A tartományi főmarrsal szakadatlanul csönget.

Az ifju-csehek egyrésze végre is tüntetően távozott a teremből.

TARKA ÉLET

Kapufeliratok a Székelyföldön.

A szép tulipánosra füstölt és ezíra faragványos kapuk vonzóvá és barátságossá teszik a székely falukat.

Török-tatar lerombolhatta, tüzvész lángja elpusztíthatta, a jó göbénak, a mint h jlekát újra felépíti, első dolga a leveles kapu felállítás, amelyre pár sorban mintegy odarajzolja naiv leiki világot, eredeti gondolkozását. Ime néhány, Harmath Lujza által össze- gyűjtött érdekes kapufelirat.

»Isten segedelmével,
Építette Buna Márton.
Párjával Rab Sarával.
Anno 1851-ben.

Nekem első házam a böleső deszkája.
A második pedig ezen háznak fája,
A harmadik léssen koporsóm deszkája.

»Ki bé akar jönni, békés szívvél legyen
És nagy botja legyen,
Mert ha lopni akar,
Én majd utol érem.»

»Építete Márton István Párjával
Igyekezél És Dolgozál
Az Istenhez Fohászodjál
Ugy lesz Áldás az Hazadnál.»

»Mi Haszna szép Házat,
Köböl építettem,
Költözök maholnap
Más bele Helyettem.
Ez a ház építetted
Kis Gergely számára
Sok álnok sziveknek
Merges bosszu Jára.»

»Megújult már E ház Az Úrnak
Nevében Jónás András által,
ez Ő Életében és Buna Katá-
nak Gazdaasszony létében
En is megépítém
Az Úrnak nevében.»

»Elkészült már e
Ház Az Úrnak
Nevében Jakab
Márton által az ő éle-
tében és Joris Maris-
nak Gazdaasszony
létében Építetted mű ezt
Az Úrnak nevében.»

Jó szívű Hiv barát
Kapumon bejöhetez,
Álnok hízkeldező
Előtte elmehetez.»

»Készült Ezen Kapú 1863-ban
A szép Pünkösdi havába
Dicsőség legyen a Szent Háromságnak.
Kovács János Az nevem.
Látja Eztet Itt minden.
Ki Bé Akar Jönni
Békés Szívvél legyen
Kívánjuk Igy legyen
Igaz Ember legyen.
De ki lopni akar
Jó lába is legyen
Mert Én utol érem.»

»Az Ur aláz és magasztal,
Meggomorít és vigasztal,
Ha akar.»

»Békesség a bemenőknek
Egesség a kimenőknek.»

»Zörgessetek és megnyitattik.
Kérjetez és megadatik.
Egy szép korona számódra tartatik.
Kit az Ur Jézus fejédre téssen.
Utolsó itélet a mikor meglészen.

Zajzonban és Makkfalván a következő feliratok olvashatók az iskola kapuján;

»Zajzoni kis Eklés a
Építette mert iskola
Itt sok gyermekek tanulnak
Urnak Dicséretet mondnak
Aki ebben segíthetett
Az a menyben nyerjen kincset!«

Adták a székelyek
Veselenyinek hazafiságáért
Szenteli
Hazafiság kifejtéséért
A székely nemzetnek
Veselenyi.

Ujdonságok.

* **A »Debreczen«** sajtópere. Az igazságügyminiszter utasítására tudvalevőleg sajtópert indított lapunk ellen a debreczeni kir. ügyészség Ig m á n d y Miklósnak a »Debreczen« 1897 aug. 24-iki számában megjelent »Agra velők« cz. állítólag nemzetiség elleni gyűlöletre izgatás vétségét tartalmazó verse miatt, amely perben az esküdszéki végtárgyalás mult hó 10-ére volt kitűzve, de a vádlott betegsége miatt a t e l m a r a d t. s holnapra tüzetet ki újból. A holnapi esküdszéki tárgyalásra a polgármesteri hivatal már meg is idézte az I. negyedévre kisorsolt esküdteteket. A vádat dr. N a g y László kir. alügyész fogja képviselni, kinek e téren ez lesz az első debut-je, míg a vádlottat dr. B a k o n y i S a m u fogja védeni. Az érdekes tárgyalásról, mely reggel 8 órakor veszi kezdetét, holnapi számunkban részletes tudósítást hozunk.

* **A legszebb ujévi ajándékok.** Jól esik, bizonyosat tenni a felől, hogy korszakban is melynek egyik jelege a vallás iránti közöny, föl-föl gyulad a tetekben nyilvánvaló buzgalom. Ennek egy szép példájával számolunk be most, midőn nyilvánosságra hozzuk, hogy ref. egyházunk egyes buzgó hivei az ispotályi ref. parókiát egy szép kivitelű ezüst keresztelő kancsóval s medenczével ajánpékozta meg. Egy hitbuzgóságáról ösmeretes szegény özvegnő kezdeményezésére gyűlt össze a szükséges összeg sőt ezenfelül gyűlt ann i, hogy a kistemplonhoz is vehettek egy szép keresztelősi abroszt. A keresztelési kancsó fölírata: Máté XXVIII. 19. A medence külső oldalára e betűk vésettek föl: A d b r e c z e n i e v. r e f. h i v e k a d o m á n y a z a z i s p o t á l y i p a r o k h i á r a K ö n y e s T ó t h K á l m a n n a k, 1898. j a n u á r. — Mellé járult még egy csinos kis abrosz ily varrassal: »Készítette özv. B. L. ne.« Vajha ama gyermekek, kiket e kancsóval kezünkbe megkeresztelünk, örököljék az adományozó

hívek hitbuzgóságát s hirdesse ez ama időkre, hogy Jézus örökösök szent egyházunk felett s akit elő mindég olyanokat, kik fölékesítik az ő menyaszonyát Az adakozók névsora a következők: özv. Hegyi Mihályné, özv. Polgár Gyuláné, özv. Veressy Lajosné, özv. Nagy Balintné, most már néhai özv. Szabó Lajosné, Rösler Rikhardné, özv. Kovács Gyuláné, Hervath Janosné, gróf Degenfeld József, Simonffy Imre 5—5 frttal, Szóke Józsefné, özv. Veress Istvánné 4—4 frttal, Csanak József, L. M.-né, Szabó Kalmánné, özv. Kalmán Józsefné 3—3 frttal, özv. Laky Lajosné, Dr. Medve Kalmánné, Dr. Legányi Gyuláné, Veressy Istvánné, özv. Tóth Gyuláné, Zador Lajosné, Tökés Emilia, Kerekes Zoltán 2—2 forinttal, S. P.-né, Dr. Kocsár Gáborné, N. N. N. N. N. N. V. L.-né, Dr. Fráter Imréné, Némethy Sandorné, B. Nagy Janosné, Harsányi Jánosné, özv. Szabó Sandorné, N. N. 1—1 frttal, N. N. Kissné, Csóka Imréné 50—50 krral, Szabó Juliska, Szabó Erzsike 10—10 krral járultak e nemcs czelehez. Jelen névsort nemcsak köszönetünk nyilvánítása, de egyúttal a gyűjtőnő megnyugtatására közöljük, megemlítvén, hogy a kancsó és medence 83 frt 60 krba, a kis tempiómi keresztelő abrosz 17 frtba került s a fennmaradt 4 frtból egy szegény néma gyereknek vettek egy ruhát, Legyen Istenünk áldása a buzgó hívek életén!

* **A közvilágítás ügye.** A »magyar vasuti forgalmi részvénytársaság«, »Részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatokra« s »Egyesült villamosági részvénytársaság« által beadott közvilágítási ajánlatokat mint már jeleztük — egy szűkebbkörű bizottság tegnap előtti szakszerű elbírálás alá vette és az erre vonatkozó jelentést a közgyűlés által kiküldött »hoc bizottság elé terjesztette véleményadásra«. E bizottságba a közgyűlés Tóth István Tóth Bela, Szabó Kálmán és Komlóssy Dezső bizottsági tagokat küldte ki. A javaslatok in- nen a jog és pénzügyi bizottsághoz, majd a tanácshoz és végül a közgyűléshez kerülnek. Arról, hogy melyik közgyűlés fog dönteni a közvilágítási kérdésben, nem intézkedett a novemberi városi közgyűlés, csak azt kötötte ki, hogy annak idején, ha az előmunkálatokkal készen lesznek gondoskodjék a tanács, hogy közgyűlés előtt 14 nappal a tanácsai javaslat minden bizottsági tagnak megküldössek. — Eszerint a januári közgyűlésbe már nem lehet szó a közvilágításról, hanem a fontos kérdés vagy egy a februárban tartandó rendkívüli, vagy pedig a tavaszi közgyűlésen kerül szó- nyegre.

* **Kis halott.** Súlyos, fájdalmas vesztéség érte a n-kallói kerület közszeretben álló fiata' mar s nagy a hirre szert tett képviselőjét M e z ö s s y Bélát és családját. Két hónapos kedves kis l s t v á n fia meghalt. A vesztéség annál érzékenyebben és mélyen sújtja a k ö z b e c s ü l é s b e n a l ó családét mert a kis gyermek M a z ö s s y é k n e k négy evi házasságukból származott egyetlen, forrón szeretett gyermekük volt s most örökre elköltözött a kedves kis fiu szüleinek nagy bánatára. A halálzásról a család a következő gyászje- lentést adta ki: Tolcsvai M e z ö s s y Béla és neje Szunyoghy Szunyoghy Gabriella mint szü- lők, Szunyoghy Szunyoghy István és neje tolcsvai M e z ö s s y Ilona mint nagyszüők, fájda- lommal telt szívvél jelentik ugy maguk mint az összes rokonság nevében fejlethetetlen kis fioknak M e z ö s s y Istvánnak Ujfehértón 1898 január hó 11-én éjjel 1 ó r a k o r rövid szenvedés után, 8 hetes korában történt elhunytát. A kis halott tetemei f. hó 13-én d. u. 2 órakor fog az ujfehértói ev. ref. sirkertben örök nyugalomra tetetni. Legyen áldás és béke a kis halott hamvai felett!

* **A róm. kath. gimnázium és a város alapító levele.** Debreczen város közönsége tudvalevőleg egyik föltétlenül azt kötötte ki a róm. kath. »gimnáziumnak főgimnáziummá« való kiegészítésére és felépítésére tett 100.000 frtos alapítványához, hogy a Schlauch Lőrincz és a debreczeni kisprépostság által felajánlott 150.000, illetőleg 20.000 frtos alapítványok előzőleg biztosítottanak. Ez most már mindkét alapítványra nézve, megtörtént; — dr. W o l f a k a Nándor v. püspök kisprépost, a

20.000 forintos alapítványra vonatkozólag bemutatva a káptalan beleegyezését és a főpásztori hozzájárulást. Többé semmi nem akadályozza, hogy a város is kiállítsa a saját alapító oklevelét, egyúttesen a debreczeni r. kath. egyház megbízottjaival, névszorint dr. Wolafka Nándor, Nemes Kálmán, Váczy János, Unger Gusztáv és dr. Irinyi István küldöttségi tagokkal. A városi tanács tegnapi ülésében nevezte meg a város képviselőit e vegyes bizottságba ugyancsak Komlóssy Arthur főjegyzőt, Abraham László főügyészt, Vecsey Imre, Roncsik Lajos tanácsnokokat és Szabó József főszámvevőt, — azon utasítással, hogy javaslatukat sürgősen, vagyis olyan időben készítsék el és terjesszék elő, hogy azt a januári közgyűlés tárgyalhassa. A vegyes bizottságot Komlóssy Arthur fogja összehívni minél előbb.

*** Presbiterválasztás H.-Böszörményben.** Tegnapielőtt csakugyan megvolt a presbiterválasztás H. Böszörményben s örömmel jelentjük, hogy a mi pártunk az egész vonalon fényes győzelmet aratott, egytől egyig azok a jelöltek jutottak be, akiknek neveit lapunkban közöltük, pedig a kormánypart hallatlan erőszakoskodást fejtett ki P a k s y Károly rendőrkapitány vezetése alatt, aki a mellett, hogy maga volt a főgondnokjelölt, a választás előtt névtelenül a leggaládabb piszkolódást nyomatva ki a függetlenségi párt és jelöltje ellen, amelyre mikor a függetlenségi párt vegrehajtó bizottsága egy önértékes nyilatkozatban megfelelt s azt röpképen közrebocsátotta, Paksy Károly egy viszonytalan kijelentette, hogy a piszkolódás szerzője ő. Mi kor aztan ezzel nem ért célt s mint főgondnok jelöltet ifj. S ó v á g ó Gáborral szemben csufosan megbukott, illetve látta, hogy bukni fog, a záróra előtt egy órával a szavazatszedő bizottság elnöke előtt megjelent és mint rendőrkapitány arra akarta erőszakolni U z o n y i Péter elnököt, hogy soronkívül szedje be a szavazatlapokat az ő berugott híveitől, — ami persze nem történt meg, mire a rendőrkapitány ur válóságos csend zavarásnak beillett kiabálást vitt véghez.

Erdekes hangverseny folyt le tegnapielőtt a kolozsvári színházban. Az ottani nőgyűlés javára rendezett hangversenyen ugyanis részt vett H u b a y Jenő hegedűművész nejevel C e b r i a n grófnővel együtt. Kolozsvár színejeva begyűlekezett a színházba. A művész hegedűjátéka volt az est főmozzanata, melyet C e b r i a n grófnő éneke követett. N a g y M a r i s k a kitűnő zongorajátékával járult az est sikeréhez. A hangversenyt a Cremonai hegedűs opera előadása fejezte be, melyben a hegedűsöt maga a művész játszotta. G i a szerepét R u z s i n s z k y Ilona, színházunk volt kedvence primadonnája, a versenyző hegedűkészítőket pedig M e z e i tenorista és K a s s a y baritonista töltötték be. — A nőgyűlés pénztára nagy összeggel gyarapodott.

*** Nincs hozzá ereje.** A Homokkert közelében fekvő favágó gyűlöhelyen csend és ayugalom uralkodott mindaddig, míg egy réczeg favágó oda nem került valami nagy nehézséggel. Nagy nehezen és nem könnyen került oda, mégpedig azért, mert lábai rogyadozó tempóban sugárzottak a szesz hatásától. A tett helyen aztán elvetette magát az atyafi a sarba, átadván testét az édes nyugalomnak és keveset törődve a drága fűrészszel, mely kinos lubiczkolást vitt véghez a fekete pocsoltyában. Hogy, hogy nem, egy rendőr termelt a özunnayadozó mellett s a galléron ragadva talpra állítani igyekezett. De nem ment az könnyen; a favágó mintha pehely ágában találta magát, visszakivánczolott az édes anya földre. A rendőr végre megunva a komédiát atkarolta a mámoros ember derekát (kissé nagyobb hévvel, mint a tegnapi előadásban a kadettét az ezred trombitása) és talpra állította. Ez meg is állott, mi arra készletette a rendőrt, hogy okosan beszéljen vele. »Vegye a vállára kend a szerszámját és menjen pokolba.« kiáltott a rendőr parancsoló hangon. A favágó megtörölte almos szemét s így zengé a védőszózatát: N i n c s e n n e k e m a h o z e r d m rendőr ur.

*** Utcakeresztelés.** Vecsey Imre tanácsnok az utcák elnevezése dolgában új javaslatot készített a közgyűlés rendeletéből. Vecsey Imre javaslata a régi nevek helyett a következő neveket ajánlja: Szarvas-tér vagy Csicsogó: Árpád-tér; Kis-Csapó és Kis-Péterfia együtt: Rakoczi-utca; Kis-Szappanos-utca egyik fele: Kölesey-utca; másik fele: Kazinczy-utca; Morgó-utca: Eötvös-utca; Kokas-utca, Arok-utca: Deák Ferencz-utca; Kis-Mester-utca: Bethlen-utca; a kollegium mögötti kis köz: Gönczy-utca; a nagyerdei fasor: Simonyi-ut; Kis-Hatvan-utca: Jókai-utca; Kisuj-utca: Simonffy-ut; Keapérpiac-gróf Dégenfeld-utca; (gróf Dégenfeld Imréről); Tizenháromváros: Délibab-utca; Rucza-utca: Török Bálint-utca; Kis-Várad-utca-Hunyadi-utca; Liba-utca: Vörösmarthy-utca; Sirály-utca: Teleky-utca; (ez tévedés lehet, miután a mostani Teleky-utcai elnevezés is megmarad. Szerk.) Csik-utca: Fazekas Mihály-utca; Oláh-utca: Lorántffy-utca; Temető-utca: Arany János-utca. A nagy és kis jelzőkkel megkülönböztetett egynevéű utcáknál a jelzők mindenütt elmaradnak s az egyik ilyen utca új elnevezést kap, mint a fentebbiekből látható, az eddig névvel nem bíró utcák és terek a következő neveket kapják: Péczeley, Diószeghi, Nagy Sándor Apafája, Dózsa, Apaffy, Gyöngyvirág, Bém József, Kórnaáz, Istvánáador, Csokonai-tér (a nagy templom mögött), Hortobágy, Révész, Matai, Realiskola, Vigkedvő Mihály, Petőfi-tér, (a vasúti állomás előtt), Verbőczy, Attila (tér Sz.-Anna végén, Kálmán (tér az új ev. ref. templom körül), Ohati, Dobozy, Arany, Csáky, Kert, Meliusz (tér a Kossuth-utcai temető előtt), stb.

*** Értesítés.** A Z o n y i betegsegélyző egyesület előjárósága ezennel közhírré teszi, mi szerint mindazoknak, kik az egyesület kötelekébe belépni óhajtanak és ebbeli szándékukat f. hó 15-től febr. 15-ig bejárólóg az egyesület vezetősegenél bejelentik, az alapszabályokban megállapított 3 frt felvételi díj fizetése alul felmentetnek. Bővebb felvilágosítást készséggel nyújt az egyesület titkár az egyesület hivatalos helyiségében (Piac 1903 sz.) naponta d. u. 5-6 óráig. Az előjáróság.

*** Elhalasztott bábizottsági ülés.** A debreczeni »Jogász és tisztviselői kör« által rendezett táncestélyének rendezőbizottsága a következő értesülést küldte be hozzánk: Több fontos ügy tárgyalása miatt, mely egy heti halasztást nem tűr, de szombatra még teljesen előkészítve nem lehet, az e napra eső rendes bizottsági ülést f. hó 16 vasárnap délután 5 órára kellett halasztani. Erről a rendezőbizottság tisztelt tagjait oly megkereséssel értesitem, hogy a gyűlésen lehetőleg teljes számban megjelenni sziveskedjenek. Debreczen, 1898. január hó 13-án. Dobieczki s. k. rendező bizottsági elnök.

*** A csizmadia társulat bálján** résztvevők névsorát tegnap tett ígéretünkhöz híven itt közöljük: A s s z o n y o k: Bagdi Józsefné, Barna Istvánné, Bányai Lajosné, Boros Sándorné, Botka Ferenczné, Bihari Mihályné, Bakonszegi Istvánné, Botos Sándorné, Bulatki Jánosné, Cziczó Károlyné, Domján Jánosné, Duzs Jánosné, öz. Egri Mihályné, Erdődi Jánosné, Fülöp Sándorné, Faragó Józsefné, Fekete Jánosné, Hojsza Józsefné, Hegedűs Lajosné, Hadházy Karolyné, Kurucz Miklósné, Kardos Györgyné, Koczka Lajosné, Kiss Józsefné, Küllös Imréné, Komlóssy Lajosné, id. Korom Józsefné, ifj. Korom Józsefné, Kerékgyártó Józsefné, Kerek Miklósné, Kalitzky Józsefné, Kiss Józsefné, Korom Györgyné, Kovács Józsefné, Molnár Jánosné, Magyar Balászné, Medgyesi Jánosné, Mikó Józsefné, Medgyesi István, Máté Józsefné, Molnár Péterné, Molnár Istvánné, Molnár Imréné, Nagy Lajosné, Nehéz Józsefné, Nagy Ferenczné, Nagy Lajosné, Nagy Sándorné, Nagy Józsefné, Nagy Jánosné, Nagy Lajosné, Polgári Istvánné, Péntek Sándorné, Prém Ferenczné, Schaf Jánosné, Somogyi Péterné, öz. Sáfány Imréné, Süvöltős Jánosné, Szabó Józsefné, Szilágyi Karolyné, Szabó Imréné, Tapai Mihályné, Takács Lajosné, Tóth Lajosné, Tótkes Györgyné, Ujvári Gá-

borné, Uri Mihályné, Varró Lajosné, öz. Varga Kálmánné, Vida Lajosné. — L e a n y o k: Bagdi nővérek, Barna Zsuzsika, Bányai Eszti, Botos Róza, Domján Zsuzsika, Bihari Juliska, Bakonszegi Juliska, Bulatki Juliska, Cziczó nővérek, Csáthi Eszti, Duzs Mariska, Elek nővérek, Egri Ika, Erdődi Sárka, Faragó Zsuzsika, Fekete Mariska, Fülöp Zsuzsika, Hadházy nővérek, Hojsza nővérek, Kardos Juliska és Mariska, Kiss Juliska, Kiss nővérek, Koczka Eszti, Küllös Zsuzsika, Komlóssy Róza, Kazán Mariska, Kalitzky Emma, Mikó Juliska, Medgyesi Róza, Molnár nővérek, Molnár Juliska, Molnár Eszti, Nagy Róza, Nagy Zsófia, Nehéz Juliska, Nagy Irma, Nagy Juliska, Nagy Erzsike, Nagy Juliska, Nagy Róza, Péntek nővérek, Prém Mariska, Sáfány Mariska, Szilágyi Juliska, Szalkai Juliska és Erzsike, Ujvári Juliska, Varga Etelka s Zombor Juliska. — A négyeseket 120 pár táncolta.

*** Tolvaj fiuk.** F e h é r Imre és társai arról ismeretesek a rendőrségnél, hogy zsengekoruk dacára már eddig is számos olyan lopást követtek el, melyek becsületére valának bármely nagy gyakorlattal bíró körmönfont fővárosi tolvajnak is. — Tegnap a Miklós utcában próbáltak szerencsét, hol egy udvarba behatoltak s ott megpakoltak magukat mindennel, ami kezük ügyébe került. Azonban rajta veszítették a tolvaj fickók, mert a házbeliek idejekorán észrevették s bukkukat, nyomban rendőrt hívtak s partfogásába ajánlották a jómadarakat. Most a kapitányság börtönében elmékedhetnek tettük elkövetésén.

*** Öngyilkosság.** Molnár Mihály h.-b.-szárményi lakos, szódavíz gyáros december 30-án reggeli 8 órakor, mit sem sejtő feleségét elküldte szódavízgyárába vizet melegíteni, ket gyermekét a szomszédokba küldve, távolította el a háztól, ekkor ezután a napokban általa Debreczenben vásárolt revolverrel a szájába lőtt, s meghalt. Hozzá tartozói semmit sem sejtettek, tette okául semmi felvilágosítást sem tudnak adni, a megkezdett vizsgálat fogja kideríteni, hogy a megélete defen levő embert mifele körülmények vitték a halálba.

*** Timár ifjuság bálja.** A debreczeni timár ifjuság 1898. évi január 19-én, szerdán az »Arany Bika« szálloda dísztermében tartja ez idei zárkörű táncvizgalmát. Az ifjuság. Belepti-díj tetszés szerint. Kezdeté este 8 órakor. A táncvizgalmánál K i s s B e l a zenekara fog működni. Italkról az ifjuság gondoskodik. Józsi ételéről a vendéglős kezkesedik.

*** Értékforgalom a debreczeni telekkönyvnl.** A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál, melynek hatásköre Debreczenre és néhány vidéki községre terjed ki, a múlt évben tizenhárom millió hatszázkilenczvenhat ezer háromszázötvenkét forintot tett az értékforgalom. A debreczeni telekkönyvnl az ügyforgalom is nagy volt. Mert a múlt évi beadványok száma 14829, melyet utolsó szálig elintéztek és bevezettek.

*** Börtolvaj.** Csermák Kovács Márton erős munkára termelt legény volna, csak hogy nem szeret dolgozni és inkább a szerinte könnyebb kereseti módhoz, a lopáshoz folyamodott, hogy enni és inni valóra teljen. A vásár zürzavarában sikerült is neki Hatvan-utcán egy kikészített borju bört elemelői igaz tulajdonosa, Rosenthal nevű kereskedőtől. De már az áru t u l a d á s á n rajta vesztett. A kórház előtti rendőrnek felűnt a bört áru ember és mivel az nem tudta igazolni, hogy a bört jogos tulajdonát képezi bekísérte őt a rendőrségre, a hol a károsult kereskedő éppen akkor tett jelentést az eltűnt borju börtől. Csermák csavába került.

*** Találatott egy kulcs a Bika előtt.** Igazolt tulajdonosa átveheti lapunk szerkesztőségében.

*** Katonai lóvásárlás.** A földmívelésügyi miniszter a következő hirdetményt teszi közzé. A cs. és kir. közös hadügyminiszterium folyó év április hó végével nagyobb mennyiségű a f. év tavaszán 3 évet betöltendő, jól kifejlesztett 158 cm. magasságot meghaladó, nemes származású és jó mozgással bíró csikót szándé-

kozván a cs. és kir. eskütelepek részere az állandó loavató bizottságok által egyenesen a tenyésztőktől megvásároltatni, felhivatnak tehát mindazon tenyésztők, kik ilyen csikók, birtokában vannak és azokat eladni óhajtják, hogy ebbeli ajánlataikat egyenesen a tenyészdejükhez legközelebb eső állandó loavató bizottságo: egyikéhez, ezek pedig: az I. számú cs. és kir. loavató bizottság Budapesten, a II. számú Szegeden, az V. számú Nagy-Kanizsán, a VI. számú Bilakon az eladandó csikó vagy csikók száma a z a s a n a k, nemének magasságának, színének és születési idejének világos megjelölése mellett legkeőbb f. év január hó 31-éig írásban jelenték be pontosan megjelölve vármegyét, közseget (vasúti állomás) és utolsó postát a czéltől, hogy a megvásárlásra följajánlott példányok megtekintésének idejéről, — a mi körülbelül aprilis végen fog történni, — es helyéről szózó értesítés a loavató bizottság által az érdekeltek idejében megküldhető legyen. Csak a kivánt adatokat tartalmazó bejelentés fog figyelembe vétetni.

* **A hus ára Hadházon:** a marhahus kilogrammja 28 krajczár, a juhúse 20 krajczár, a disznóúse pedig 40 krajczár. Mennyivel magasabbak a husarak városunkban, hol pedig a levágandó jószág semmivel sem drágább, mint a közeli Hadházon. Ez a körülmény is indokolja azt, hogy milyen nagy szükség van városi tanács sürgős intézkedésére.

* **Becsület.** Csak a régi római történelemben fordult elő ahhoz hasonló eset, a minőt a „Königs. Hart. Ztg.“ közöl. Egy tartalékos tiszt tapintatlan viselkedése miatt keményen megakaszt, mert tetlegesen bántalmazták. Az eset bizonyos idő elmulásával köztudomású lett s az illető akarata ellenére, kénytelen volt bántalmazóját kihivatni, csak hogy ez már akkor nem fogadta el a párbajt. A tartalékos tiszt édesatyja, egy tekintélyes nemes ember, ekkor elment fia ellenfelehez s kérte, hogy fogadja el fiával a párbajt, mindenképp biztosítván arról, hogy fia nem fogja őt megsebesíteni Mordhiába. Az ellenfél hajthatatlan maradt. Erre a becsületére feltekeny apa, mint egy valódi római jellem, pisztolyt adott fia kezébe azzal az utasítással hogy inkább lölje magát föbe, mint tovább eljen becsület nélkül.

* **A tűzoltó testület köréből.** A debreczeni önkéntes tűzoltó testületben a múlt évben szakvizsgát végeztek a következők: Örpáranecsno ki vizsgát tettek s ki is nevezettek Heruigh Andor, Nagy István, Király István és Szabó József. Csövezetők vizsgéti: Magyar Adorján, Tiak Ferencz, Papp Károly Beregi János h. t. és Jankovszky Aladar. Mászó vizsgát: Molnár Miklós, Asszonyi Geza, Menyhart László, h. t. Liez Hyörgy h. t. Biró An al h. t. és Nagy Lajos. Szivett yu svizsgát: Nagy Lajos és Czaba Lajos h. t. A múlt év szeptember hó 20-án tartott 20 éves jubileumi disztyakorát alkalmával Publig Ernő főp. helyettes A. Nagy Gábor és Morvay Sötér oszt. parancsnokoknak a gyakorlatnál, valamint dr. Dereksy Istvánnak a mentők kiképzését eért a parancsnokság jegyzőkönyvi köszöneteszavazott. A kas-ai önkéntes tűzoltó egyesület parancsnoksága elküldte Berko János segéd tiszt részére a 25 éves fennállása jubileuma alkalmával tartott disztyközgyűlés azon határozatát, mely szerint Berko Jánost a kassai tűzoltó egyesület örökös t. b. osztályparancsnokká megválasztották és kéri a csatolt disztyoklevélet kihirdetni és neki kézbesíteni.

* **Szünik a sertésvész.** A mézőrendőrségtől ma azt az öröndetes hírt vettük, hogy Ermbálfalván a sertésvész megszűnt s eunél fogva a zár alól feloldavott.

* **Egyházi élet Hajdu Nánáson.** F. hó 9-én tartott meg ez évi első egyháztanács gyűlés, melyen az újonnan megválasztott presbitereket eskették fel, köztük a tanári és tanítótestület képviselőit is. A tanári testületet Nagy Elek igazgató tanár, a tanítótestület pedig a f. hó 8-án nevezett testület által szótöbbséggel választott Vigh József és

Nagy Pál, mint a h-nánási tantestület két legkiválóbb tagja — képviselik; kiknek ugy a tanítás terén szerzett érdeműs működésüket, mint a tantestületnek társadalmi uton való emelését munkáló sok-sok fáradozásait — ezáltal óhajtotta nevezett testület jutalmazni. — A felesküvés után megválasztottak az egyházi jegyzőt, algondnokot, egyházi adókövetőt, számvevőt és az egyházközségi bíróság tagjait. — Jegyző lett: Szabó Gerzson, írnök: Jambor Kálmán; algondnok: Udvarhelyi József; adókövető: Somogyi Gábor; számvevő: Sebestyén Miklós. — A gyűlést mivel igen sok tárgya van, folytatni fogják.

* **A munkások érdeke.** A kereskminiszter leiratban egy fölmerült eset alkalmából értesítette a várost, hogy a munkások érdekeinek a vállalkozókkal szemben való biztosítása czéljából, czélszerűnek tartaná ha a törvényhatósági munkálatok és szállítások végrehajtása iránt kötött szerződések feltetelei közé jövőben mindenkor felvenné azt; — hogy a vállalkozó munkásokkal szemben a munkabér kifizetésére mindenkor kötelező legyen a vállalkozó szavaossággal tartozik, továbbá, hogy a fővállalkozó köteles gondoskodni arról, hogy az építés helyén a megálapított napszam és a kifizetés ideje látható módon kirassék s erről, valamint az esetleges változásokról a felügyelő közeg mindenkor értesíttessek.

* **Zongorát, pianinót és harmóniumot** a legkifünőbb bel- és külföldi gyártmányokat legnagyobb választékban és a legjutányosabb feltételek mellett csakis Heckenast Gusztáv 1865 óta fennálló zongora termében lehet beszerezni Budapesten a Kigyó-utca 7. szám alatt. Felhívjuk t. olvasóink figyelmét a régi jó hírnévűnek országoszer elismert czégre, melynek külön e czélra épített termében legnagyobb raktára van minden izlésnek megfelelő kállításu, fekete, dió vagy matt fából faragott vagy véselt díszítű zongorák, pianinók és harmóniumoknak. A külföldi elsőrangú gyárakból a világ hírű „Schiedmayer és fia stuttgari czég egyedű képvisellete, valamint a legjobbnak és legolcsóbbnak elismert „Thuringia Organ Comp“ harmóniumjainak főraktára van itt, valamint átjatszott zongorák nagyválasztékban, melyekért öt évi jótállást vállal el a czég. Árjegyzéket kívántra díjmentesen megküldi.

Lázongás Bagaméron.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 14.

A mihály-falvai főszyolgabírószág tegnap éjjel táviratilag kért katonaszágot a debreczeni állomásparancsnokságtól a Bagaméron kitört zavargás elfojtására. Ugyanezért érkezett Szathmáry esendőr százados telegrammja Zilahról a debreczeni esendőr szárnyparancsnoksághoz a végből, hogy a Bagamérral szomszédos közsegek esendőrségeit minél sürgősebben összpontosítsák a veszedelem helyén. Hajnuban Jurak Mihály kapitány vezetése mellett el is utazott a 39. ezredtől a 13. század s ezenkívül 30 esendőrt vontak össze Bagaméron, bonnan katonai karhatalomért hajnuban másik sürgető távirat is érkezett.

Mindeme sürgönyök semmit sem szöletak a zavargás természetéről, sem az okáról.

Annyit még is sikerült megtudnunk, hogy ez a zavargás kivételesen nem szoczialista izgatások miatt keletkezett; — bár az előzmények olyanok, amilyeneket a szoczialista bujtogatók már nem egyszer aknáztak ki a maguk rendezavaró eszméinek népszerűsítésére. Ugyanaz idézte elő a bagaméri lázongást is, aminek megszűntetése érdekében épen mostanában indítottak mozgalmat a szoczializmus legujabb fészkeiből, Szabolcsmegyből.

Az iránt intézvény feiratot Szabolcs vármegye a kormányhoz, hogy a község jegyzőket mentessenek fel az állami adóügyek kezelé-

sétől és intézésétől, a melyek tönkre teszik a községi jegyző és a falu-i nép közt a jóviszonyt, lehetetlenné a kölcsönös bizalmat és elvonják a jegyzőt azon hivatásá teljesítésétől, hogy népének szeretett tanácsadója, atyja vezére legyen.

Bagaméron ugyanis tegnapelőtt végrehajtást kellett foganatosítani egy különben eléggé tehető gazda házában. Sehogy sem volt ez annak nyére s a végrehajtóval szemben olyan kihívólag viselkedett, hogy az karhatalomért folyamodott. De a gazda így is tiltakozó álláspontra helyezkedett s ellenszegülésével olyan gaibát teremtett, hogy előbb a szomszédok, majd a közelalakók s kevés idő múlva egész nagy tömeg esődült össze.

Az ellenszegűő gazdának csakhamar nagy néptömeg állott pártjára a mely szembeállott a esendőrökkel is. Valóságos harc keletkezett. A esendőrök csitították, nyugalomra, békéssegre intettek a népet s felszólították, hogy tavozzanak, ki-ki a házához. — A néptömeg nem engedelmeskedett, hanem e helyett csoportosan, kiabálva vonult a jegyző lakasa elé, hogy a karhatalommal teljesített végrehajtást ért megátamadják.

A jegyzőt azonban értesítették arról hogy a nép ömeg izgatottan, zajongva kiabálva tör a jegyzői lak felé s még ideje korán elmenekülhetett hazulról. A lázongó községbeliek pedig, mikor megtudták hogy a jegyző nincs a lakásán, kíméletlenül támadak megremült családjának tagjai ellen.

A másik rész vadul kiabált; — Gyujtsatok fel a házat; Egessétek porrá!

Es a megvadult tömegből többen rőzsét gyujtottak s az eresz alá tartották. Csak hamar tüzet fogott a tető lángboronult az egész ház hatalmas füstömeg vegyűt a ködös levegőbe. A lázongó tömeg pedig körörvendve üjongott.

Ere aztán megködült a vészharang, a község lakosait felzavarta, csakhamar együtt volt a fel falu s köztűők nagyobb volt azok száma, akik a lázongó néptömeg pártjára állottak. A esendőröknek nehézdolguk akadt, hogy a jegyző családjának tagjait megvédelmezzék.

A zür-zavar, a tömeg lármája nőtton nőt és a községi jegyző keresésére egész csoport ember indult el. Nem találták, amint hogy nem is találhattak meg sehol, mert a lázongók elől nem csupán lakásáról, de a községből is elmenekült.

Az ellenséges hangulat pillanatra se csillapult, sőt jobban nőt, egyik ember a másikat izgatta s a szomorú lázadás olyan mérveket öltött, hogy a közeli esendőrök segítségért s a katonaszág kirendeléséért való intézkedés elkerülhetetlen volt.

Az egész est folyamán nem bírták lecsillapítani a lázongókat, sőt mert a lázongók dühösebb álláspontra helyezkedtek, reggel felé sürgető táviratos intéztek Debreczenbe a katonaszágot. Akkor azonban már Mihály-falvából elindult a Debreczenből kirendelt század Bagamér felé.

Mikor a katonák dobolva, trombitálva a községbe érkeztek, a néptömeg oszlani kezdett. Az utóza csakhamar kiürült s a rendet és rendet most már könnyebben képesek lezárni helyreállítani, a lázongókat pedig teljesen lecsillapítani.

IRODALOM.

1848. hatodik és hetedik füzet.

Egyszerre két füzetet kaplunk most Jókai, Bródy és Rakosi pompás vállalatából az 1848-ból, a 6-ikat és 7-iket.

Fegyvercsattogás és trombita hang üti meg füleket, ha ezeket a képeket mezzük. Megragad az idők hangulata, az a lelkes, nagy érzés, mely akkor kebleket tudott betölteni, mint a Petőfié. Lélekserelő nagy idők! A mai kor gyermeke szomorgó kegyellett gondol a nagy alakokra és mélyen felsóhajt: miért nem adatott neki azokkal egy korban elni. Az Unió hőseinek korában, a mikor Szász Károly a világtörténet könyvével kezében vívta harcát a haborgó nemzetiségkel; feltámadt az ellenség tengere, de egy

napon csöndesül a vihar, a kolozsvári piacon kibomlik a magyar triko'or, mint a szivárvány a vihar után és elcsendesül egy pillanatra minden, csend, béke.

Mért nem adatott élnünk a boldog korban, midőn Pozsonyban a magyar szellem kezdte bontogatni szárnyait, mikor aztán Pestre költözött az országgyűlés. Egyszerű terem volt a képviselők tanyája, űk, az alakok voltak fenyesek. A Vigadó szerény termében egymásután nagyszerű események játszódtak le. Ma még Kossuth beszéde hangzik, a visszhang »Megadjuk«-ot kiált rá százak ajakáról; lent a határszélén véres harc folyik, jönnek a szerbek. Ma még készülődnek, egy hét múlva idetoppannak, két hét múlva mindenüktől kifosztottak, egy hónap múlva Kossuth szózata harcra hívja a népet; nyomában megterem a népfölkelés, megnépesülnek a magyar táborok s mához másfél hónapra már takarodik kifelé az ellen, azt keresi, hol közelebb sz osztrak határ?

Dicsőséges, fenséges nagy idők, jól járt, aki bennetek élt, boldog, aki rátok visszaemlékezhet, áldottak, akik nagy tetteidei összegyűjtik, új életre keltik, örökbe hagyják az utókorok.

A diszmű valóban ezt teszi. Ugy látszik, a szerkesztők és kiadók nemcsak ígretüket váltják be, hanem még sokkal többet tesznek. 1200 képet ígértek, de úgy látszik, annál többet adnak. Teszik ezt hálából a közönség iránt, mely e művet oly jól megérdemelt partfogásban részesíti. A gazdagabb tartalom nem változtat a mű árán. Az egész nagy kötet ára 9 frt, diszkiadásban 12 frt lesz; egy füzet ára 30 kr. Megjelenik a Révai Testvérek Irod. Int. Részvt. kiadásában.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 105.

Bérlet 84 sz.

Holnap, szombaton, január hó 15-én

másodsor, páros bérletben

új betanulással és kiállítással

AZ ember tragédiája.

Dramai költemény 13 szban, írta: Madach Imre; színre alkalmazta: Paulay Ede; zenejét szerzette Erkel Gyula.

Személyek:

Az ur szava

Gábor)
Mihály)
Rafael)
Adam)
Eva)
Lucifer)A föld szelleme
Rabszolga
Cimon
Catulus
Cluvia
Hyppia
Peter apostol
HelenaA patriarcha
Egy agg eretnek
1. Rudolf császár
Tanitvány
A marquis
Robespierre
Saint Juste
Egy tiszte1.) sans-culotte
2.) sans-culotteEva anyja
Vén asszony1.)
2.) gyárosA nyegle
Virágáros leány
Luther
Cassius
Plató
Michel-Angeló
Eszkimó

* Szabó Irma

Halmi Margit

Fai Flóra

Komjáthy J.

Komjáthyne

Vidor Dezső

Püspöky Imre

Haday Sándor

Halmi M.

Tanay F.

F. Kállay L.

Fai Flóra

Szathmáry A.

Kiss Irén

Bartha I.

Fenyéri Mór

Szathmáry

Rubos A.

Tanay

Haday

Fenyéri

Békési

Szathmáry

Bartha

F. Csigaházy

Locsarekné

Fenyéri

Szentes I.

Sziklay M.

Szabó Irma

Békési Gy.

Karaes Imre

Haday S.
Tanay
Rubos

CSARNOK.

Egy napi igazmondás.

— Bartley H. elbeszélése. —

— Angolból. —

(Folytatás.)

De azért jelleme nem változott. Nem ismerte a büszkeséget, nem igyekezett feltűnni hacsak aáltal nem, hogy vagyona jövedelmének legnagyobb részét jötekonny czélokra fordítá.

Két év óta élt már új anyagi viszonyai között, tehát Lucy Deamerrel épen egykoru, azaz huszonegy éves volt.

Es e koregyenlőség volt az egyedüli érintkezési pont a két leány jellemében. Lucy felületes, frivol, önző és felsőbb miveltseg nélkül való volt. Ellen pedig birt mindazon jó tulajdonságokkal, amelyek egy nőt angyalá tesznek. Ami külsejét illeti nem kevesebb volt szép, mint Lucy, csak hogy, míg ennél inkább az érzelmi, annál a szillemi vonások léptek előtérbe. Arczán a mennyei tisztaság a gyermekies ártatlanság kifejezése ült, egyszóval azon fenséges kifejezés, amelyet csak Rafael volt képes Madonnaiba önteni.

Öltözéke mindig egyszerű, de vonzó volt. Mint önmagán, úgy mindenben, a mi környezé, szerette az egyszerűséget s így szobái is a lehető legegyszerűbbek, de az összhang folytán, amely egész barendezettségüket jellemző, a legfinomabb izlést árukták el.

Ellen éppen társalgóteremben tartózkodott, midőn az inas Ralph számját átadta. Azonnal paracsot adott, hogy a segédet vezesse be és az ajtóig eje ment. Belépésekor a leghódítóbb mosolylyal, melyet csak a barátság érzelme csal az ajkakra, nyujta neki kezét.

— Hogyan Ralph! Ön az? — kiálta fel. Két éve, hogy itt lakom s azóta még egyszer sem látogatott meg. Hát szép ez? Barátság ez?

— A viszonyok úgy alakultak, hogy szerénységem tiltá önt felkeresnem, — viszonzá rebegeve Ralph, kire egykori barátja látása e fenyves termekben csodálatos befolyást gyakorolt.

Ralph magános óráiban sokszor álmodozott gyermekkori játszótársáról. Gyakran jelent meg álmaiban eszmenyképe s legkedvesebb órái azok voltak, melyeket e révedezés közt töltött el. A megpróbáltatás nehéz napjaiban, midőn Ellen egyedül, támasz nélkül állt a világban s a főváros egyre mélyebbre sülyedő erkölcselensége között diadalmasan állott meg, ragyogó szépsége ellenére, amely a világvárosban ezer meg ezer ktsértésnek volt kitévny, folyton előtte lebegett a küzdő erény.

Visszaemlékezett azon mély tiszteletra és imadásra, melyre az előtte égi dicsfényben ragyogó, mennyei tisztasága hölgy ragadta de ezen imádással hájárós tiszteleten tul, soha egy lépést sem tett s magát hozzá felemelni soha meg nem kísérelte.

és most, két hosszú év után előtte állott ismét e leány, előtte, egész fényében meg-

ragadó egyszerűségében, tanuk nélkül, tiszta magashomlokával, sötét szemeknek varázsfényével. Elképzelték, hogy a viszontlátás első pillanatában Ralph majdnem elveszté esz meletét

Ellen is nagyon meg volt Indulva; de azért leküzdötte érzelmeit és a tarsalgást ügyes tapintatossággal, csöndes medrébe viszszerelteni igyekezett.

— Kötelességének tartotta engem kerül-ni? És vajjon miért? — kérde hohszu szünet után. — mialatt egy karosszékben helyet foglalva, intett Ralphnak, hogy üljön melléje.

— A nagy úr, amely bennünket elválaszt, látogatásaimat beszűntetni parancsolá. — És miért, kérdem újra. Nem látom be okot.

— A nagy világ, amely két év óta az ön számára nyitva áll, idegennek, tolakodónak tartott volna.

— Oh biztosítom, hogy a nagyvilág, amely előttem megnyitott ugyanaz, ami azelőtt volt!

— Ön, Miss High, olyan családokkal és személyekkel van ismeretségben, akik nem szivesen látanak engem, a szegény kereskedőt, aki talán néhány percczel előbb őket kiszolgáltá.

— Azt hiszem, hogy e családokat semmi sem kenyszeríti az idejövételre, ha nincs inyökre, maradhatnak. Hát mi vagyok én magam? Egy szegény tanító leánya, aki csupa véletlen-ségből gazdag örökség birtokába jutottam. De azért régi ismerőseim és barátaim, higgye meg kedves Ralph, sokkal becsesebbek előttem, mint e nagy világ. Ök fölkeresnek, előzékenyek és barátságosak irányomban, én tehát nem utasíthatom vissza őket.

Folyt. köv.

30 catasztrális, 208 öl szántó föld eladó az Ondódon. Értekezhetni lehet, Nagy-várad-utca, 2206.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, plkkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiallhatatlan **börviszketeg** jótállás mellett még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a **Dr Hebra sömörirtó**ja. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levelbelyegeken is) vagy utánvétellel, mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czím: **St. Marien-Droguerie, Danzig.** (Deutschland.)

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok u. m.

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni mintegy 12 hold **ondódi föld.**

2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanya épületekkel ellátott **ujosztású föld.**

3. Az ugyanazon és a 3729 sz. tjkvben foglalt s pajtával ellátott mintegy 2000 öl területű **postakerti szőlő.**

4. A h.-bűszörményi 13787 sz. tjkvben foglalt mintegy 78 hold tagosított **rétiföld;** és

5. A h.-bűszörményi 41 sz. tjkvben foglalt pajta és pinczével ellátott **homokkerti szőlő**

eladók.

Értekezhetni Debreczenben az örökösök megbizottja **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel Széchényi utca 1778 sz. alatt.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA 

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frittól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Éljegyzési kártyák

 **nagyon olcsón.** 

Részvények, szelvények, elsőbbségi kötvények, értékpapírok, évi jelentések, zárszámadások, rovatos iverk, tabellák.



 **Gyászjelentések.** 

Hangverseny műsorok. Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Különlegességek kitünő magyarsággal helyesen kiállított **ÉTLAPOKBAN.**

 **Pinczérszámlák bor és sör czimkéik.** 

Napilapok, hetilapok, szaklapok, képes folyóiratok előállítása

 diszes, pontos és jutányos kivitelben. Ezek szétküldése (expediálva.) 

Bármily terjedelmű regények, elbeszélések, költemények, tudományos és szakmunkák előállítása.

 **Névjegyek 50 krtól kezdve.** 

A „Debreczen” kiadóhivatala.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben, főpostával szemben.